

پاتوق

○ رضا مساعد: برای شروع بحث از کارنامه هنری تان بگویید؟

● از کودکی به همراه پدرم کار می کردم، ولی به صورت حرفه‌ای از سال ۷۴ یا ۷۵ با سریال حباب به کارگردانی معارفی شروع کردم. بعد از آن پروژه‌های بی‌نام صدثانه سینما بود که هر کارگردان دو دقیقه فیلم ارایه میکرد و من در کار آقای کاربخش بازی کردم که متأسفانه این پروژه کلامنتی شد. بعد در فیلمهای سینمایی لیلا، کار داریوش مهرجویی مهره از محمدعلی سجادی، مهمان یک قسمت از سریال سیاه، سفید خاکستری به کارگردانی سیامک شایقی، طوطیا به کارگردانی ایرج قادری، عشق کافی نیست صباغ زاده، یک فیلم کوتاه برای انجمن نوجوانان به نام یازده و نیم که فعلاً توقیف شده، فیلم سینمایی شهرت، یک قسمت از داستان یک شهر، تئاتر گل و قداره، صدای سخن عشق از رضا شالچی و در آخر راز شب بارانی سیامک اطلسی.

○ مهدی محمدی: به نظر شما بازیگری هنر است یا یک کار سخت بدنی و روحی؟

● نه فقط در زمینه بازیگری، بلکه هر کار

ابوالفضل جلیلی شنیدم که گفتند: ما نمی آفرینیم، ماقط نگاه می کنیم و زیباییهایی را که خداوند آفریده، منعکس می کنیم.

● گفته آقای جلیلی را نشنیده ام، ولی آن هنری ماندگار و جاودان است و می تواند به ابدیت برسد که در آن آفرینش و ابتکار وجود داشته باشد. این که من هنری داشته باشم و فقط تقلید کنم و از خود هیچ ابتکاری نداشته باشم در نهایت هم تبدیل به یک کلیشه تکراری می شوم و با توجه به این که روز به روز و ثانیه به ثانیه انسانهایی می آیند که نوآوری می کنند، دیگر جایم برای مایی که حرفی برای گفتن نداریم باقی نمی ماند. فکر می کنم در سال دو هزار ما به مرحله‌ای پا گذاشته ایم که هر یک شخصیت متفاوت و مجزایی داریم و صاحب تجربه‌های خاص هستیم و نمی توانیم بگوییم من بهتر از او هستم و بالعکس و یا...

تمام افکار افراد بزرگ تاریخ اعم از مذهبی، تاریخی در آنها نوآوری بوده و در واقع هنری است که تبدیل به یک پروسه عظیم ابدی می شود. به عنوان مثال حرکتی که امام خمینی (ره) انجام دادند، بزرگترین نوآوری بود که در طول تاریخ ایران پیش آمد. نمی

مناسب داشته باشد. من فکر می کنم باید به اندیشه نو نزدیک شود. اگر یک بازیگر تمام کارهایش یکسان باشد تبدیل به کلیشه می شود. ولی مثلاً آقای انتظامی نقشهای متنوعی بازی می کند. به نظر من اندیشه هر چقدر کامل تر بشود، می تواند به نوآوری و ابتکار در هنر و بازیگری کمک بکند.

○ یلدا الملکی: به نظر شما رفتن در قالبهای مختلف بازیگری می تواند یک نوع ابتکار باشد؟

● بله، می تواند بشود اگر بازیگر بتواند آن را اجرا کند. اگر بخواهم نقش یک فرد دیوانه را بازی کنم، تا نروم و یک ماه ساعتها با آنها نشست و برخاست و زندگی نکنم، قطعاً نمی توانم خود را به جای یک دیوانه بگذارم و آن نقش را بخوبی بازی کنم.

○ شیوا شکاری: به تلاش برای جستجوی بهترینها اشاره کردید، شما در زمینه سیاست هم به این مسأله معتقد هستید؟

● بله، ولی این به قضاوتهای شخصی برمی گردد.

○ شهرز ولی: سؤالی که برای من پیش آمده این است که شما در انتخابات

● این قضاوت شماست. من خیلی خوشحالم که این مسأله مطرح شد. چون طی این مدت مورد توهین و تهمت قرار گرفتم. این قضاوت آن اشخاص بود. نیت من خیر بود. برای این که حرف هنرمندان در مجلس طرح بشود، همین. مسأله این نیست که چه کسی بگوید.

○ صبا محجوبی: شما گفتید به این دلیل حمایت کردم که حرفهای هنرمندان زده شود. خارج از مقوله سیاست چه حرفهایی را می خواستید بزنید؟

● کسانی که در ایران هنرپیشه می شوند، بخصوص خانمها، از طرف مطبوعات و مردم مورد قضاوت قرار می گیرند و فکر می کنم این امر جزو فرهنگ ماست و اگر این قضاوت را از ذهن مردم بیرون بیاوریم، قدم بزرگی در راه تعالی هنرمندان برداشته ایم. مسائل مختلف و ناروایی را به ما نسبت می دهند، از شایعات مختلف و تهمتها تا هتک حیثیت و آبرو وزیر ذره بین رفتن زندگی شخصی انسان. این درست که باید در حدیک الگوی خوب باشیم، ولی به عنوان مثال آقای ایکس می تواند هنرپیشه خیلی خوبی باشد

شقایق فراهانی بازیگر سینما در پاتوق

به چه حقی این چیزها را می نویسید؟!!

علی بهفرد
عکس: روایی

هیچ وقت فکر نمی کردم که به این راحتی و با این صراحت به سؤاها جواب بدهد. فراهانی سعی نکرد از سؤالات فرار کند. بعضی از دقایق بحث به حدی جدی و داغ می شد که چند نفر همزمان با هم صحبت می کردند. به هر حال حاصل نشست دوساعته خوانندگان ایران جوان را با شقایق فراهانی بازیگر جوان عرصه سینما و تلویزیون پیش رو دارید:

ولی ممکن است در منزل پدر خوبی نباشد. ما باید زندگی حرفه‌ای را از زندگی شخصی تمایز بدهیم. ولی در ایران هر دورا به هم مربوط می کنند. در حالی که ما هیچ اسلحه و سپری نداریم و نمی توانیم به کسانی که این حرفها را می زنند بگوییم آخر شما به چه حقی این چیزها را می نویسید؟ می خواهم یک نفر برود آنجا و بگوید: ما هم حقی داریم. ما هم می خواهیم اعتراض بکنیم. منی که آمده ام و بازیگر شده ام، چرا نمی توانم شب بیرون راه

مجلس ششم از آقای حسین فرخی حمایت کردید. به نظر خودتان بهترین را انتخاب کرده بودید؟

● حمایت من شخصاً از آقای فرخی نبود بلکه گفتیم: دوست دارم کسی بیاید و حرفهای ما هنرمندان را بزند.

○ سینا بهمنی: ولی عکس، نوشته و امضای شما پشت تراکتهای تبلیغی آقای فرخی بود و این حمایت مستقیم شما را از ایشان می رساند.

خواهم به شکل و دیدگاه سیاسی این قضیه نگاه کنم ولی فکر می کنم حرکتی که انجام داد آینه‌ی شد برای مردم ایران که خودشان را ببینند که چه بودند و چه هستند؟

○ احمد همتی: به نظر شما نوآوری در بازیگری به چه شکل امکانپذیر است؟

● من نظر شخصی خودم را می گویم، ممکن است یک ساعت بعد بگویم اشتباه می کردم. ولی فکر می کنم نوآوری در بازیگری مستلزم این نیست که آن بازیگر چهره و اندام

سخت بدنی و روحی یک هنر است. یک پزشک که جراحی می کند یک عمل سخت روحی و جسمی انجام می دهد به نظر من هنرمند است. زمانی که یک انسان می خواهد اندیشه نویی را طرح کند، به هنر می پردازد. حال این کار می تواند نقاشی باشد یا شعر، موسیقی، خیاطی یا... در کل می تواند هر عرصه‌ی را دربرگیرد.

○ مهدی محمدی: به نظر من هنرمند آفریده شده تا بیافریند. اما حرفی از آقای